

TÁBOROVÝ ŠUM

DRUHÉ (s nultým už třetí) VYDÁNÍ
ZDARMA

SOBOTA 8. 12. 2001

Obvykle se členové rodiny mají rádi a pomáhají si. Tak proč to nejde v tomto případě?

ANI STRAŠNÉ ÚKLADY MLADOU LÁSKU NEZNIČILY

Od samého počátku se nám zdálo, že jej nechce. Bylo to patrné z drobných ústrků, jimiž ho častovala. Stále jsme si říkali, že si snad vše rozmyslí. Tuto naději jsme však ztratili, když ústrky přerostly v úklady, jež ho ohrožovaly na životě samém.

Zde přinášíme částečný výčet úkladů: začalo to tím, že v noci, poté, co osaměla v Alhambře, vzala velkou palici a kůl, který natloukla do rybníka vedle mola. On si pak ráno po skoku do vody rozbil hlavu. To jí nestačilo. Na poradě navrhla, že by se měl nafouknou raft a že by tak měl učinit on. Předtím záludně schovala všechny pumpičky, co jich v táboře bylo. Plnil vzduchem z plic, takže zezelenal a usnul formou omdlení. Konec? Kdepak. Šla k termosu se šťávou a domluvila se s jednou vosou – sebevražedkyní. Ta potom vletěla do jeho püllitru, kde se schovala. Když přišel a chtěl se napít, bodla ho pusy. Vždyť tady šlo o život!!!

Nedosti na tom. Tím, že mu ukradla lýtka, způsobila, že při

volejbale po každém úderu padal jako podřatý, čímž mohl snadno přijít k úrazu.

Zbývá již pouze jediné. Odkrýt tu hanebnici, pojmenovat ji a doufati, že dojde spravedlivému trestu.

Ano, je to Iva Svobodová a oním těžce zkoušeným mládcem Olivijér, její tehdy budoucí, nyní však již právoplatný zeť.

Šum zase jednou splnil funkci hlídacího psa rodinné demokracie!

PANEČKU, TO TO DO NĚJ PADALO, DO CHLAPÍKA!

foto: Šum

V knize *Rozmarné léto* od Vladislava Vančury se nachází kapitola zvaná *Výčet jídel*. Český literární klasik ji rozepsal na sedm řádek. Ani Táborový Šum nechce zůstat pozadu: "**Sedmnáct naběraček krupicové kaše, sedm opékaných lanšmítů s pěti naběračkami bramborové kaše, pecen chleba na posezení, dvanáct meruňkových knechtíků, tři plné ešusy čočky, pět ešusů bramborové polévky plus půl pecny chleba na částečné zasyčení, devět buřtů.**"

A mohli bychom pokračovat. Ale jak vidno, dokázali jsme toho už takto popsat více než slavný spisovatel. Navíc v případě pana Vančury jednalo se o jídla na hostinu početného marnotratného zámku, v našem případě jde o ukázkou kvalit **jednoho jediného jedlíka. Sportáka.** Dosaženo letošního roku v Tatrách.

Šum: Šumný výkon!

Dva mladí hoši prožili na dětském táboře něco, na co asi hodně dlouho nezapomenou

HRŮZNÁ VYHNANICKÁ NOC SKONČILA ŠŤASTNĚ

Zase jedna noc jako vystřižená z napínavého dobrodružného románu. Noční les vydával hrůzostrašné zvuky, jež bylo dobře slyšet i přes neustálé burácení hromů. Oblohu prořezával jeden blesk za druhým. Podívali jsme se na rozpis hlídek, který vždy visí v Alhambře, a strnuli jsme. Náš tábor stráží dva mladí táborníci, **Honza Šmídek a Vilda Ťopek!** Nestalo se jim něco? Nepropadli panice a neběželi pryč, jen pryč, co nejdál od té hrůzy? Vedoucí okamžitě vyběhli, nedbajíc na déšť s kroupami. Naštěstí se nic

foto: Šum

nestalo. Nápor větru totiž smetl oba hrdiny tak šťastně, že zůstali ležet na zmrzlé vyhaslé plotně, kde také rovnou usnuli.

POČASÍ ONÉ DĚSIVÉ NOCI:

severní vítr	317 km/h
srážky	8,3 l/mm ²
kroupy	2,7 kg/ m ²
hromy	1,7 kilodecibelů
blesky	hodně
teplota	-17°C na slunci
ozón	2%

"HRA SPOČÍVÁ V TOM..."

Vedoucí se domnívají, že pravidla her vysvětlují poměrně dobře. Tedy srozumitelně, názorně, přehledně, pochopitelně, poutavě, zábavně, vtipně atakdále a tak podobně. Přesto, děti se vždy nejvíce těšily, když se představování dalšího kousku ujal Doktor her Jiří Štollík. Jeho vždy a znova se opakující, nezaměnitelným hlasem přednášené "Hra spočívá v tom..." zkratka ne-

mělo v dětských očích pražádnou konkurenci.

BLITZKRIEG

Tento termín známe z historie – nechvalně proslul během II. světové války. V překladu znamená *blesková válka* a vystihuje způsob boje, jenž praktikovalo nacistické Německo. Své protivníky napadalo bez vyhlášení války a během krátké doby je zničilo.

Něco podobného se odehrálo na Vyhnanickém táboře. Přicházelo TO nenadále a své oběti TO rovněž ničilo. Ano, leckterá těla bojovala svou, nebojme se toho slova, **blíci válku.**

NEBYL TO TAJNÝ

Stále jsme měli dojem, že je nám někdo v patách. Tu a tam zapraskala větvička, během jasného dne zahoukala sova. Voda v rybníku

se znenadání čeřila. Jako by se nám do zad pronikavě zapichovaly něčí oči. Dlouho jsme o tom po večerech hovořili, podivná úzkost nás svazovala a způsobila nám nejednu beze-

snou noc. Získali jsme podezření, že nás sleduje *tajný*.

Pak jsme si oddechli. Nebyl to tajný, ale *hajný*! Byl ale k úlevě důvod?

Majestátní stany tee-pee příjemně osvěžily vzhled tábora a počítáme s nimi i nadále

A INDIÁNI PŘITOM JSOU POVĚSTNÍ SVOU MLČENLIVOSTÍ

Čtěte pozorně následující věty. Kdo pozná, kde je chyba?

Do táborové výbavy přibyla dvě nová tee-pee. A protože vedoucí jsou na děti hodní, dovolili jim trávit v těchto indiánských stanech téměř každou noc. Menší ratolesti se uložili v menším, puboši spali ve větším.

Tak co, poznali? Ano, správně. Chybka se vloudila do poslední věty, slůvko "spali" totiž v žádném případě neodpovídá skutečnosti. Kdo chce uvést vše na pravou míru, necht' užijete některé ze slov "řvali, hulákali, se tlemili, křičeli bacha vedoucí", nejlépe však všechny tyto termíny.

Šum: To za našich mladých let nebývalo!

foto: Šum

MŮJ TY SVĚTE, KDO TO BUDE DNES?

Probudili jsme se a už jsme ho zase slyšeli fňukat. Nemohl najít tkaničky. Den předtím zase lkal, že nemůže najít čisté slipy (bodejt', vzal si jen jedny a ty měl na sobě). A tak jsme jen tiše trpěli ve stanech, koho z nás si vybere za oběť. Ke komu přijde s prosíkem, aby mu pomohl. Tentokrát měli smůlu Olda s Hruškou. Když ostatní slyšeli zip u

jeho stanu, začali se pochechtávat. „Dneska né, dneska máme klid,“ juchali. Zato z hlavasovského stanu se ozvalo: „Tak tkaničky... To je v pr...avdě ošemetná situace, Baede, ale vzpomeň si. Kam sis je tak mohl dát? Netahal jsi na nich včera kus klacku a neříkal mu Fifinka?“

„Jupí,“ skákal Baed radostí, dokud nevyplaval z bot.

JE BAED ROZPOLCENÁ OSOBNOST?

aneb

DÉMON GRILOVÁNÍ

Shodli jsme se na tom s dětmi ihned, jak jsme dojedli. Během konzumace samé to opravdu nebylo možné, tak nás neopakovatelná chuť pohltila. Takovou dobrotu jsme ještě v životě nejedli. Nevšední kulinářský zážitek nám v Tatrách přichystal Baed svými grilovanými kuřaty. Jak ten se u toho dokáže točit, radost pohledět!

Už obrací, hned zase polévá, po chvíli míchá další ingredienci do již bezchybného sósu.

U toho všeho nás ještě stačí bavit svými nedostižně vtipnými poznámkami, nezapomene nás naučit svou hru Kdo víc, zachrání kojence padajícího z kočárku, obváže bolíst-ku nepozornému děcku. Holt ten Baed, to je chlap!

foto: Šum

Pravidelné rubriky

Seznámení

Alespoň podle chování na bramborové brigádě se zdá, že došlo ke znovu-seznámení Moniky Š. a Přemyslava P. Naší redakci to oznámil neznámý pozorovatel.

Šum: Gratulujeme!

Oznámení

Veronika G. Svobodová a Olí de Francie oznamují, že byli sezdáni dne 1. prosince 2001 v Paříži. Uživati budou legračního příjmení Pairovi.

Schoum: Bonne chance, nos chers!

Narození

S malými caparty se roztrhnul pytel. Linda a Steve H., Markéta a Ondra B. a Karlos a Kosa K. se jednou měli tak rádi, že se jim po 9-ti měsících narodili Sarah (13. 1.), Pavla (18. 9.) a Honza (12. 10.).

Významná jubilea

45 – Jěňa
40 – Liba
40 – Hruška
30 – Karlos
25 – Kosa
20 – Opča
20 – Skočka

Šum: Jěňo, Jěňo... 😊

RADOST A SMUTEK

Vstávááát, budíččééé!!!

Takto sice děti na táboře nebudíme, ale kdyby ano, v ten den by to nebylo zapotřebí. Všichni kluci a všechny holky už dávno před budíčkem nervózně postávali, předpisově oblečení v holinkách a špinavých věcech. Tak se těšili na brigádu k panu Jiříčkovi! Kydat hnůj, hurá! Mýt hovínka v dojnici, bezva! Zametat všelijaký sajrajt, nádhera. Takto a ještě jinak se každý radoval.

Opodál postávala skupinka malých kluků. Naštvaně kopali do země. Jé, to bude otrava! Zase si budeme muset hrát s traktorem, naříkali.

TŘIKRÁT JINAK, TŘIKRÁT POUTAVĚ

Tři různé kultury zavítaly letos na naše táboře.

Nejdříve Tatráci v Tatrách zjistili, že mladý peruánský chlapec Jaime musí zdolat trnitou cestu, aby se z něj stal dospělý muž. Těch strastí, co na své pouti prožil! Zima, horko, ostré slunce, mokrá dešť, jedová ryba a ještě spousta těžkostí mu znepříjemňovala jeho poslání.

Pak se Vyhnaníčáci Jedna na Vyhnanicích Jedna setkali s indiánem Wakantankou. Zjistili, že žít a žít se po indiánsku není žádný med. Ale když se chce, tak

to jde. Teda aspoň někomu. Jěňovi například ne.

No a nakonec Vyhnaníčáci Dvě na Vyhnanicích Dvě dlouho řešili, až nakonec zdárně vyřešili, kdo a proč kdysi ukradl vázu ve Starém Egyptě. Že to nebyl Chenemu, ale Kašta. Trochu přičuchli k tomu, jak luštit hieroglyfy, jak udělat egyptská chraštítká či batikované oděvy pět tisíc let staré.

Všichni se shodli, že je to velice zajímavé a bavilo. Podle poštovních zásilek, jež docházejí do redakce Šumu, se zdá, že všichni účastníci pojedou příště znova.

POPLETENÝ OLDA

Stalo se to a po pravdě řečeno, ani jsme se tomu nedivili. Na návštěvu vyhnanického tábora přijel jeho zakladatel, pan Oldřich Machač. Poznali jsme jeho auto již z dálky. Ale co se to děje? V půli louky obrací svůj stroj a odjíždí pryč! Zapomněl něco doma? Udělalo se mu nevolno? Už s námi nekamarádí? Zakázala mu manželka na poslední chvíli tento výlet? Ani jedno, ani druhé, ani třetí, dokonce ani to čtvrté.

Vysvětlení bylo prosté a samo se nabízelo. Poněvadž jsme letos z gruntu překopali tzv. dispoziční tábora, jinými slovy většina objektů stála na jiném místě, než bývalo dříve zvykem, Olda tábor nepoznal! Je to ale popleta!

PĚKNÝ PŘÍSTUP

Štěstí, že je máme. Už léta jsme se trápili s hrou, jež se jmenuje "Po stopách dřevíčků". Může se zdát, že jde o jednoduchou záležitost. Vždyť se pouze vytyčí trasa a pak se posílají postupně děti. Stačí zapsat čas startu a čas doběhnutí, zkontrolovat správné odpovědi a pak vše vyhodnotit.

Ale oddílovým vedoucím se vždy, jako na potvoru, do této hry vloudila chyba. Jednou nezapsali čas, podruhé dětem dostatečně důrazně nepřipomněli, aby se podepsali na kartičky s odpověďmi.

Raduj se, vedoucí, máš po starostech! Noví praktikanti Štollík a Sudži to letos vzali za pačesy a vše klaplo podle těch nejnáročnějších představ.

foto: Šum

TÁBOROVÉ POČTY PRO POKROČILÉ

Šum přináší několik statistik, které snad mohou být pro mimotáborníka trochu nezábavné, leč nám, co spolu jezdíme, řeknou mnohé. Údaje se týkají všech tří táborů.

Celkový počet zkonsumovaných potravin	1,2 tuny
Celkový počet požitých tekutin	40 hektolitrů
Celkový počet kroků	3 754 259 231
Počet kmenových účastníků táborů	165
Věkový průměr účastníků táborů	14,7 let
Věkový průměr účastníků táborů bez Jéni	12 let
Hmotnost spáleného dříví	1700 kg
Hmotnost spáleného dříví, kdyby na návštěvu nepřišel Olda	700 kg
Celkový počet táborových dnů	60
Celkový počet zahraničních her	249
Celkový počet zahraničních her, které se líbily	249

A hned si mohou táborníci díky Šumu udělat lepší obrázek!

© Avabáz ánmorho ętsorp. Ykšíluk uohon an a. Ykžonop akšíluk otsím ěvalh an ilēm emsj dalkiřpan !Adnargel alyb ela ot. Kapoan ilalēd emsj onhečšv. Ldevyv com es ýretk, řečev ýkslartsua nedej uondej lyb.

REČEV ÝKSLARTSUA

MŮŽOU ZA TO VÝROBCI HOLÍNEK?

Rozhodně je třeba pátrat i tímto směrem. Jak jinak si totiž vysvětlit, že první turnus oblíbeného vyhnanického tábora jeho frekventantům doslova propršel?

Šumu se podařilo zjistit, že ředitel firmy **Galoše & děšť, a. s.**, pan Mokrorád, několikrát dlouze jednal s panem Rosničkou, ředitelem meteorologického ústavu. Do budovy ústavu vždy vcházel s dárkovými koši (především čokoláda, omalovánky pro vnučky a voňavky pro manželku), vracel se však s prázdnými rukama. Zaměstnanci tvrdí, že se pan Rosnička občas chová podivně... Maje ústa omatlaná čokoládou a ruce od pastelek, nesnesitelně voní.

Podtrženo a sečteno: Mokrorád úplatky donutil Rosničku předpovídat samý děšť. Chudákovi počasí pak nezbylo než poslechnout a pršet. **Šum: A na děti nemyslíte?**

foto: Šum

